

Sygnatura akt VI Ka 155/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **29 kwietnia 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Mika

Sędziowie SSO Marcin Mierz

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak (spr.)

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014 r.

sprawy **skazanego Ł. G., syna W. i B.**

ur. (...) w Z.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 listopada 2013 r. sygnatura akt III K 1068/13

na mocy art. 437 § 1 kpk, 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 155/14

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 29 kwietnia 2014r.

Po rozpoznaniu sprawy Ł. G., skazanego prawomocnymi wyrokami:

I Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 4 kwietnia 2007r., w sprawie o sygn. IX K 412/07, za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, popełniony w dniu 28 grudnia 2006r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, grzywnę w rozmiarze 20 stawek dziennych, przy

przyjęciu stawki na kwotę 10 złotych karę, oddano skazanego pod dozór kuratora, orzeczono przepadek dowodów rzeczowych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 20 maja 2009r., w sprawie o sygn. III 2 Ko 1184/09, zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 18 lutego 2008r., w sprawie o sygn. III K 580/07, za czyn z art. 279 § 1 kk, popełniony w dniu 7 stycznia 2007r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 11 stycznia 2007r. do dnia 12 stycznia 2007r., orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego;

III Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 lutego 2010r., w sprawie o sygn. III K 1068/13, za ciąg przestępstw z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w okresie od dnia 1 czerwca 2009r. do dnia 7 czerwca 2009r., na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 275 § 1 kk, art. 276 kk, art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony w dniu 5 czerwca 2009r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony w dniu 9 czerwca 2009r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 280 § 1 kk, art. 157 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony w dniu 7 czerwca 2009r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, którym to wyrokiem orzeczono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 9 czerwca 2009r. do dnia 11 lutego 2010r., nadto uwzględniono powództwo cywilne, zasądając od skazanego na rzecz pokrzywdzonych określone kwoty wraz z ustawowymi odsetkami.

Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem łącznym z dnia 29 listopada 2013r., sygn. akt III K 1068/13, orzekł, że:

1. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach IX K 412/07 i III K 580/07, opisanymi wyżej w punktach I i II i wymierza Ł. G. w ich miejsce karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie IX K 412/07, tj. okres od dnia 6 września 2010r. do dnia 6 września 2011r. oraz w sprawie III K 580/07, tj. okres od dnia 28 kwietnia 2008r. do dnia 27 kwietnia 2009r., ustalając, że kara łączna została wykonana w całości;
3. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem w sprawie III K 1129/09, opisanych wyżej w punkcie III;
4. ustala na podstawie art. 576 § 1 kpk, iż w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym poszczególne wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;
5. na podstawie art. 29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. S. kwotę 147,60 złotych, w tym kwotę 27,60 złotych podatku VAT 23 % tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;
6. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem w sprawie wydania wyroku łącznego uznając, że ponosi je Skarb Państwa.

Powyższy wyrok łączny zaskarżył obrońca skazanego. Zaskarżył go w części dot. wymierzonej skazanemu kary, na jego korzyść, zarzucając rażącą niewspółmierność orzeczonej kary poprzez wymierzenie skazanemu w wyroku łącznym kary 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności mimo, że zachodziły w niniejszej sprawie przesłanki do wymierzenia kary w łagodniejszym wymiarze.

Stawiając taki zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec skazanego kary 1 roku pozbawienia wolności przy zastosowaniu metody pełnej absorpcji, ewentualnie, jeżeli zaistnieją ku temu przesłanki, o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego nie jest zasadna i to w stopniu oczywistym.

W pełni zaaprobować należy poglądy Sądu Rejonowego wyartykułowane w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku co do okoliczności, jakie winny zostać uwzględnione przy wymiarze kary łącznej. Zgodnie z utrwalonym w tym zakresie orzecznictwem Sądu Najwyższego wymiar kary łącznej winien być kształtowany przy uwzględnieniu w pierwszej kolejności celów zapobiegawczych i wychowawczych kary, jak też jej społecznego oddziaływania. Istotnym staje się w kontekście tych celów ustalenie związku przedmiotowego i podmiotowego pomiędzy czynami podlegającymi objęciu karą łączną oraz czas popełnienia przestępstw, jak też ustalenie okoliczności związanych z zachowaniem i szeroko rozumianą sytuacją skazanego po wydaniu wyroków, na mocy których orzeczono kary jednostkowe, w celu rozważenia ich wpływu na ewentualne złagodzenie.

W szczególności zaakceptować należy w pełni stanowisko Sądu Rejonowego, zgodnie z którym związek podmiotowo - przedmiotowy czynów objętych karą łączną był na tyle bliski, że uzasadnionym było zastosowanie zasady asperacji przy wymiarze kary łącznej; czyny te były jednorodziejowe (popełniane przeciwko mieniu, choć na szkodę różnych podmiotów i w różnych miejscach), popełnione w nieznaczej odległości czasowej, choć nie objęte jedynym planem działania.

Także okoliczności dotyczące właściwości i warunków osobistych skazanego w kontekście dostosowania wymiaru kary łącznej do realizacji celów w zakresie prewencji indywidualnej zostały przez Sąd Rejonowy właściwie ocenione. I tak w oparciu o opinię o skazanym z jednostki penitencjarnej oraz aktualną kartę karną: negatywna opinia środowiskowa z okresu sprzed osadzenia – pobyt w placówkach opiekuńczo – wychowawczych, w zakładzie poprawczym, nadużywanie alkoholu i środków psychoaktywnych, nadto zapadły w dniu 11 lutego 2010r. kolejny wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach w sprawie o sygn. III K 1129/09 za ciąg przestępstw z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za czyn z art. 275 § 1 kk, art. 276 kk, art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za czyn z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, za czyn z art. 280 § 1 kk, art. 157 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, to okoliczności pozwalające stawiać niepomyślną prognozę kryminologiczno – społeczną wobec skazanego. Prognoza ta świadczy o konieczności odpowiedniego zwiększenia dolegliwości wypływającej z kary łącznej dla skazanego w stosunku do najsurowszej kary częściowej objętej wyrokiem łącznym. Wskazany wyżej tryb życia skazanego, zwłaszcza zaś rychły powrót do przestępstw popełnianych w pierwszej połowie 2009r., świadczą, wbrew wywodom skarżącego, o znacznym stopniu demoralizacji skazanego, mimo, iż jest on nadal osobą młodą. Okoliczności te w sposób jednoznaczny przeciwstawiają się wnioskowi skarżącego o wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Podkreślić należy, iż także postawa skazanego w zakładzie karnym nie jest oceniana jednoznacznie pozytywnie, a jego zachowanie określa się jedynie jako umiarkowane: był co prawda wielokrotnie nagradzany regulaminowo, tym niemniej szesnaście razy wnioskowano o wymierzenie mu kary dyscyplinarnej za aroganckie zachowanie, niewłaściwe odnoszenie się w stosunku do oddziałowego, posiadanie niebezpiecznych przedmiotów bez uzyskania zgody dyrektora jednostki oraz niestosowanie się do porządku wewnętrznego zakładu karnego. Co prawda skazany świadczy odpłatnie pracę w charakterze pracownika produkcyjnego, to jednak sam proces resocjalizacji przebiega wobec niego biernie, gdyż karę odbywa w systemie zwykłym, nie wykazując żadnego zainteresowania opracowaniem programu indywidualnego oddziaływania. Zasady doświadczenia życiowego uczą, iż taka umiarkowana zaledwie prognoza penitencjarna, stawiana wobec osób, które w przeszłości wykazały wielokrotnie oznaki braku odpowiedzialności i samodyscypliny, jest dotknięta dużym stopniem ryzyka.

W tej sytuacji wymierzenie kary łącznej w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy, a więc w wymiarze o 4 miesiące niższym od sumy kar częściowych podlegających połączeniu, uznać należy za rozstrzygnięcie spełniające kryteria sprawiedliwości i racjonalności w kontekście wyżej wskazanych kryteriów. Na marginesie należy tu zatem jedynie wskazać, iż Sąd orzekający mógł orzec karę łączną w granicach wyznaczonych przepisem art. 86 § 1 kk, wynoszących od 1 roku (dolna granica- najwyższa z kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa) do 2 lat (górną granicę – suma zbiegających się kar) pozbawienia wolności.

W pełni zaaprobować należało również rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w zakresie umorzenia postępowania odnośnie objęcia karą łączną jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem opisanym w pkt III części wstępnej zaskarżonego wyroku z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego.

Bezzasadność stawianych wyrokowi łącznemu w apelacji zarzutów oraz brak uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu były powodem utrzymania zaskarżonego wyroku w mocy.

Z uwagi na fakt niepokrycia przez skazanego kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu przez wyznaczonego z urzędu obrońcę, Sąd odwoławczy na stosowny wniosek obrońcy zasądził na jego rzecz od Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej minimalnej stawce wynagrodzenia za reprezentowanie strony w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

Fakt pozbawienia skazanego wolności był podstawą rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego o zwolnieniu skazanego z obowiązku poniesienia wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciążono Skarb Państwa.